

“मीठे बच्चे- बाबा आउनु भएको छ तिमीलाई बेहदको जागिर दिन, यस्तो मीठा बाबालाई तिमीले प्यारसँग याद गर्नु भने पावन बन्नेछौ ।”

प्रश्न:- विनाशको समय जति नजिक आउँदै जान्छ त्यसका निशानीहरू के हुन्छन् ?

उत्तर:- विनाशको समय नजिक भएपछि- (१) सबैलाई थाहा हुँदै जानेछ- हाम्रो बाबा आउनु भएको छ । (२) अब नयाँ दुनियाँको स्थापना, पुरानो दुनियाँको विनाश हुन्छ । धेरैलाई साक्षात्कार पनि हुनेछ । (३) संन्यासी, राजा आदिलाई ज्ञान प्राप्त हुनेछ । (४) जब सुन्छन्- बेहदको बाबा आउनु भएको छ, उहाँले नै सद्गति दिनुहुन्छ अनि धेरै आउनेछन् । (५) अखबारहरूद्वारा धेरैलाई सन्देश मिल्नेछ । (६) तिमी बच्चाहरू आत्म-अभिमानी बन्दै जानेछौ, एक बाबाको नै यादमा अतीन्द्रिय सुखमा रहनेछौ ।

गीत:- इस पाप की दुनियाँ से.....

ओम् शान्ति । यो कसले भन्नुहुन्छ- र कसलाई भन्नुहुन्छ- रूहानी बच्चाहरू ! बाबाले घरी-घरी के भन्नुहुन्छ- ? किनकि अब आत्माहरू जानु छ । फेरि जब यो दुनियाँमा आउँछन् अनि सुख हुन्छ । आत्माहरूले यो शान्ति र सुखको वर्सा कल्प पहिले पनि पाएका थिए । अब फेरि यो वर्सा दोहोरिझरहेको छ । दोहोरिन्छ तब त सृष्टिको चक्र पनि फेरि दोहोरिन्छ । सबै कुरा दोहोरिन्छ नि । जे कुरा बितेर गयो त्यो फेरि दोहोरिन्छ । हुन त नाटक पनि दोहोरिन्छ तर त्यसमा परिवर्तन पनि गर्न सक्छन् । कुनै शब्द बिर्सियो भने अर्कै बनाएर थपिदिन्छन् । त्यसलाई फेरि चलचित्र भनिन्छ, यसमा परिवर्तन हुन सक्दैन । यो अनादि बनिबनाउ हो, त्यस नाटकलाई बनिबनाउ भनिदैन । यस ड्रामालाई बुझेपछि फेरि त्यो ड्रामा पनि समझमा आउँछ । बच्चाहरूले बुझेका छन्- जो नाटक आदि अहिले देख्छन् ती सबै भुटा हुन् । कलियुगमा जो चीज देखिन्छ, त्यो सत्ययुगमा हुँदैन । सत्ययुगमा जे भएको थियो त्यो फेरि सत्ययुगमा नै हुन्छ । यी हदका नाटक आदि फेरि भक्ति मार्गमा नै हुन्छन् । जुन कुरा भक्ति मार्गमा हुन्छ त्यो ज्ञान मार्ग अर्थात् सत्ययुगमा हुँदैन । त्यसैले अहिले बेहदको बाबाद्वारा तिमीले वर्सा प्राप्त गरिरहेका छौ । बाबाले सम्झाउनु भएको छ- एक लौकिक बाबाद्वारा र अर्को पारलौकिक बाबाद्वारा वर्सा मिल्छ । बाँकी अलौकिक बाबाबाट वर्सा मिल्दैन । यिनले स्वयं उहाँबाट वर्सा प्राप्त गर्छन् । यो जुन नयाँ दुनियाँको सम्पत्ति छ, त्यो बेहदको बाबाले नै दिनुहुन्छ केवल यिनीद्वारा । यिनीद्वारा गोदमा लिनुहुन्छ त्यसैले यिनलाई बाबा भन्दछन् । भक्ति मार्गमा पनि लौकिक र पारलौकिक दुवैको याद आउँछ । यी अलौकिक बाबा याद आउँदैन किनकि यिनीद्वारा कुनै वर्सा मिल्दैन । बाबा शब्द त अवश्य छ तर यी ब्रह्मा पनि रचना हुन् नि । रचनालाई रचयिताद्वारा वर्सा मिल्छ । तिमीलाई पनि शिव बाबाले सृष्टि गर्नु भएको हो । ब्रह्मालाई पनि उहाँले रचना गर्नु भएको हो । वर्सा रचयिताद्वारा मिल्छ, उहाँ हुनुहुन्छ बेहदको पिता । ब्रह्मासँग बेहदको वर्सा छ र ? बाबाले बसेर यिनीद्वारा सम्झाउनुहुन्छ- अनि यिनलाई पनि वर्सा मिल्छ । यस्तो होइन- वर्सा लिएर तिमीलाई दिन्छन् । बाबा भन्नुहुन्छ- तिमीले यिनलाई याद नगर । यहाँ बेहदको बाबाद्वारा तिमीलाई सम्पत्ति मिल्छ । लौकिक बाबाद्वारा हदको, पारलौकिक बाबाद्वारा बेहदको वर्सा दुवै रिजर्भ भयो । शिव बाबाद्वारा वर्सा मिल्छ- बुद्धिमा आउँछ ! तर ब्रह्माबाबाको वर्सा कहाँ भनिन्छ ! बुद्धिमा जागिर याद आउँछ नि । यो बेहदको बादशाही तिमीलाई उहाँबाट मिल्छ । उहाँ हुनुहुन्छ बडे बाबा । यिनले त भन्छन्- मलाई याद नगर, मेरो त कुनै सम्पत्ति छैन, जो तिमीलाई प्राप्त होस् । जोद्वारा सम्पत्ति मिल्छ उहाँलाई याद

२०७२ मंसिर २८ सोमबार १४-१२-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुवन गर । उहाँले नै भन्नुहुन्छ— म एकलाई याद गर । लौकिक पिताको सम्पत्तिमा कति भगडा हुन्छ । यहाँ त भगडाको कुरै छैन । बाबालाई याद गर्दै नौ भने स्वाभाविक रूपमा बेहदको वर्सा पनि मिल्दैन । बाबा भन्नुहुन्छ— आफूलाई आत्मा सम्भ्र । यस रथलाई पनि भन्नुहुन्छ— तिमीले आफूलाई आत्मा सम्भ्र मलाई याद गर्नु भन्ने विश्वको बादशाही मिल्छ । यसलाई भनिन्छ यादको यात्रा । देहका सबै सम्बन्ध छोडेर आफूलाई अशरीरी आत्मा सम्भ्रनु छ । यसैमा मेहनत छ । पढाइको लागि केही त मेहनत हुनुपर्छ नि । यस यादको यात्राद्वारा तिमी पतितबाट पावन बन्छौ । उनीहरूले यात्रा गर्छन् शरीरद्वारा । यो त हो आत्माको यात्रा । यो तिम्रो यात्रा हो परमधाम जानको लागि । यो पुरुषार्थले सिवाय परमधाम अथवा मुक्तिधाम कोही पनि जान सक्दैनन् । जसले राम्ररी याद गर्छ उही जान सक्छ र फेरि उच्च पद पनि उसैले पाउन सक्छ । जान त सबै छन् । तर उनीहरू त पतित छन् नि त्यसैले पुकार्छन् । आत्माले याद गर्छ । खाने-पिउने सबै आत्माले गर्छ नि । यतिबेला तिमी देही-अभिमानि बन्नु छ, यसमा नै मेहनत छ । मेहनत बिना त केही पाइँदैन । छ पनि धेरै सहज । तर मायाको विघ्न पर्छ । जसको तकदिर राम्रो छ भने उनीहरू तुरुन्त यसमा लाग्छन् । कोही ढिलो आउँछन् । यदि बुद्धिमा ठीक रीतिसँग बस्यो भने भन्छन्— हुन्छ म यस रूहानी यात्रामा लाग्छु । यस्तो तीव्र वेगबाट लागे भने राम्ररी दौडन सक्छन् । घरमा रहेर पनि बुद्धिमा आउँछ यो त धेरै राम्रो सत्य कुरा हो । मैले आफूलाई आत्मा सम्भ्र पतित-पावन बाबालाई याद गर्छु । बाबाको आज्ञा अनुसार चलयौं भने पावन बन्न सक्छौं । बन्छौं पनि अवश्य । पुरुषार्थको कुरा हो । छ धेरै सहज । भक्ति मार्गमा त धेरै कठिनाई हुन्छ । यहाँ तिम्रो बुद्धिमा छ— अब हामी फर्केर जानु छ, बाबाको पासमा । फेरि यहाँ आएर विष्णुको मालामा उनिनु छ । मालाको हिसाब गरौं । माला त ब्रह्माको पनि हुन्छ, विष्णुको पनि हुन्छ, रुद्रको पनि हुन्छ । सबैभन्दा पहिला नयाँ सृष्टिको त यो हो नि । अरू सबै पछि आउँछन् अर्थात् पछि उनिन्छन् । भन्दछन्— तिम्रो उच्च कुल के हो ? तिमीले भन्छौ— विष्णु कुल । हामी वास्तवमा विष्णु कुलका थियौं, फेरि क्षत्रिय कुलको बन्यौं । फेरि वंशावली निस्कन्छन् । यस ज्ञानद्वारा तिमीले बुझेका छौ— वंशावली कसरी बन्छ । सबैभन्दा पहिला रुद्रको माला बन्छ । यो सबैभन्दा उच्च वंशावली हो । बाबाले सम्झाउनु भएको छ— यो तिम्रो धेरै उच्च कुल हो । यो पनि बुझेका छौ— सारा दुनियाँलाई सन्देश अवश्य प्राप्त हुन्छ । जसरी कतिले भन्छन्— भगवान् अवश्य कहिँ त आउनु भएको हुनुपर्छ, तर थाहा छैन । अखिरमा थाहा त हुन्छ सबैलाई । अखबारमा छापिँदै जान्छ । अहिले त थोरै छाप्छन् । यस्तो होइन— एउटा अखबार सबैले पढ्छन् । पुस्तकालयमा पढ्न सक्छन् । कतिले २-४ वटा अखबार पनि पढ्छन् । कतिले बिल्कुलै पढ्दैनन् । यो सबैलाई थाहा हुनुपर्छ— बाबा आउनु भएको छ, विनाशको समय नजिक भएपछि थाहा हुनेछ । नयाँ दुनियाँको स्थापना, पुरानोको विनाश हुन्छ । हुन सक्छ धेरैलाई साक्षात्कार पनि हुनेछ । तिमीले सन्यासी, राजा आदिलाई ज्ञान दिनु छ । धेरैलाई सन्देश मिल्नेछ । जब सुन्छन्— बेहदको बाबा आउनु भएको छ, उहाँले नै सद्गति दिनुहुन्छ अनि धेरै आउँछन् । अहिले अखबारमा यति मन पर्ने तरिकाले निस्केको छैन । कोही आउँनेछन्, सोध्नुपर्छ गर्नेछन् । बच्चाहरूले बुझेका छन्— हामीले श्रीमत अनुसार सत्ययुगमो स्थापना गरिरहेका छौं । तिम्रो यो नयाँ मिशन हो । तिमी हौ ईश्वरीय मिशनका, ईश्वरीय सन्तान । जसरी क्रिश्चियन मिशनका क्रिश्चियन सन्तान बन्छन् । तिमी हौ ईश्वरीय सन्तान । त्यसैले गायन छ— अतिन्द्रिय सुख गोप-गोपिनीहरूसँग सोध, जो आत्म-अभिमानि बनेका छन् । एक बाबालाई याद गर्नु छ, दोस्रो न कोही । यो राजयोग एक बाबाले नै सिकाउनु हुन्छ, उहाँ नै गीताका भगवान् हुनुहुन्छ । सबैलाई बाबाको यही

२०७२ मंसिर २८ सोमबार १४-१२-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुवन
निमन्त्रणा वा सन्देश दिनु छ, अरू सबै कुरा हुन् ज्ञान शृंगार । यी चित्र सबै हुन् ज्ञानका शृंगार, न कि
भक्तिका । यो चित्र बाबाले बसेर बनाउनु भएको हो— मनुष्यहरूलाई बुझाउनको लागि । यी चित्र
आदि त प्रायः लोप हुन्छन् । बाँकी यो ज्ञान आत्मामा रहन्छ । बाबालाई पनि यो ज्ञान छ, ड्रामामा
निश्चित छ ।

तिमी अहिले भक्ति मार्ग पार गरेर ज्ञान मार्गमा आएका छौ । तिमीले जान्दछौ— हाम्रो आत्मामा यो
पार्ट छ, जुन चलिरहेको छ । निश्चित थियो, जुन फेरि हामीले राजयोग सिकिरहेका छौं, बाबाद्वारा ।
बाबाले पनि आएर यो ज्ञान दिनु थियो । आत्मामा भरिएको छ । वहाँ पुगेपछि फेरि नयाँ दुनियाँको
पार्ट दोहोरिन्छ । शुरूदेखि लिएर आत्माको सारा रिकर्डलाई तिमीले यतिबेला जानेका छौ । फेरि यो
सबै पूरा हुनेछ । भक्ति मार्गको पार्ट पनि बन्द हुन्छ । फेरि जुन तिम्रो कर्म सत्य युगमा भएको थियो,
त्यही हुनेछ । के हुन्छ, यो बाबाले बताउनु हुन्न । जे भएको थियो त्यही हुन्छ । बुझेका छौं— सत्ययुग
हो नयाँ दुनियाँ । अवश्य पनि त्यहाँ सबै कुरा नयाँ, सतोप्रधान र सस्तो हुन्छ, जे कल्प पहिले भएको
थियो त्यही हुन्छ । देखिन्छ पनि— यी लक्ष्मी-नारायणलाई कति सुख छ । हीरा-जुहारत, धन धेरै हुन्छ ।
धन हुन्छ भने सुख पनि हुन्छ । यहाँ तिमीले तुलना गर्न सक्छौ । त्यहाँ गर्न सक्दैनौ । यहाँका कुरा
त्यहाँ सबै बिर्सिन्छ । यी हुन् नयाँ कुरा, जुन बाबाले नै बच्चाहरूलाई सम्भाउनुहुन्छ । आत्माहरू त्यहाँ
जानु छ, जहाँ कारोबार सारा बन्द हुन्छ । हिसाब-किताब चुक्ता हुन्छ । रिकर्ड पूरा हुन्छ । एउटै
रिकर्ड धेरै ठूलो छ । भन्दछन्— फेरि त आत्मा पनि त्यत्ति नै ठूलो हुनुपर्छ । तर होइन । यति सानो
आत्मामा ८४ जन्मको सारा पार्ट छ । आत्मा पनि अविनाशी छ । यसलाई केवल आश्चर्य नै भनिन्छ ।
यस्तो आश्चर्यवत् चीज अरू कुनै हुन सक्दैन । बाबालाई त भनिन्छ, सत्ययुग-त्रेताको समयमा
विश्राममा रहनुहुन्छ । हामीले अलराउण्डर पार्ट खेल्छौं । सबैभन्दा धेरै हाम्रो पार्ट हुन्छ । बाबाले वर्सा
पनि उच्च दिनुहुन्छ । भन्नुहुन्छ— ८४ जन्म पनि तिमीले लिन्छौ । मेरो त पार्ट फेरि यस्तो छ, जुन
अरू कसैले खेल्न सक्दैन । अनौठो कुरा छ नि । यो पनि अनौठो छ— आत्माहरूलाई बाबाले बसेर
सम्भाउनुहुन्छ । आत्मा स्त्री-पुरुष होइन । जब शरीर धारण गर्छ अनि स्त्री-पुरुष भनिन्छ । आत्माहरू
सबै बच्चाहरू हुन् त्यसैले भाइ-भाइ हुन् । अवश्य भाइ-भाइ हुन्, वर्सा प्राप्त गर्नको लागि । आत्मा
बाबाको बच्चा हो नि । वर्सा लिन्छ, बाबाद्वारा यसैले पुरुष भनिन्छ । सबै आत्माहरूको हक छ,
बाबाद्वारा वर्सा लिन । यसको लागि बाबाको याद गर्नुपर्छ । आफूलाई आत्मा सम्भन्नु छ । हामी सबै
भाइ-भाइ हौं । आत्मा, आत्मा नै हो । यो कहिल्यै परिवर्तन हुँदैन । बाँकी शरीर कहिले पुरुषको, कहिले
स्त्रीको लिन्छ । यो रोचक कुरा जान्नु पर्ने हुन्छ, अरू कसैले पनि सुनाउन सक्दैन । बाबाद्वारा वा तिमी
बच्चाहरूद्वारा सुन्न सक्छन् । बाबाले त तिमी बच्चाहरूसँग नै कुरा गर्नुहुन्छ । पहिला त सबैसँग भेट
गर्नुहुन्थ्यो, सबैसँग कुरा गर्नुहुन्थ्यो । अब आखिरमा त कसैसँग कुरै गर्नु हुन्न । पुत्रले पितालाई प्रख्यात
गर्छ नि । बच्चाहरूले नै पढाउनु छ । तिमी बच्चाहरूले नै धेरैको सेवा गरेर ल्याउँछौ । बाबाले
बुझ्नुहुन्छ— यसले धेरैलाई आफू समान बनाएर लिएर आउँछ । यो ठूलो राजा बन्छ, यो सानो राजा
बन्छ । तिमी रूहानी सेना पनि हौ, सबैलाई रावणको जंजीरबाट छुटाएर आफ्नो मिशनमा ल्याउँछौ ।
जसले जति सेवा गर्छ उति फल मिल्छ । जसले धेरै भक्ति गरेको छ, उही धेरै होशियार हुन्छ र वर्सा
लिन्छ । यो पढाइ हो, राम्ररी पढाइ पढेन भने फेल हुन्छौ । पढाइ धेरै सहज छ । बुझ्न र बुझाउन
पनि छ सहज । मुश्किल छैन । तर राजधानी स्थापना हुनु छ, त्यसमा त सबै चाहिन्छ नि । पुरुषार्थ

२०७२ मंसिर २८ सोमबार १४-१२-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुवन गर्नु छ, मैले उच्च पद पाउन सकूँ। मृत्यु लोकबाट ट्रान्सफर भएर अमरलोकमा जानु छ। जति पढ्छौ उति अमरपुरीमा उच्च पद पाउँछौ।

बाबालाई प्रेम पनि गर्नुपर्छ किनकि उहाँ हुनुहुन्छ, धेरै प्रिय वस्तु, प्रेमका सागर पनि हुनुहुन्छ। तिम्रो एकरस प्यार हुन सक्दैन। कसैले याद गर्छन्, कसैले याद गर्दैनन्। कसैलाई सम्झाउने पनि नशा हुन्छ नि। यो ठूलो प्रलोभन हो। जसलाई पनि बताउनु छ— यो विश्वविद्यालय हो। यो आध्यात्मिक पढाइ हो। यस्ता चित्र अरू कुनै पनि विद्यालयमा देखाइदैन। दिन-प्रतिदिन अभै चित्र निस्किरहन्छन्, जसलाई मनुष्यले देख्ने बित्तिकै बुझ्नेछन्। सिँढी धेरै राम्रो छ। तर देवता धर्मको होइन भने उसको समझमा आउँदैन। जो यस कुलको हो, उसलाई तीर लाग्छ। जो हाम्रो देवता धर्मको पात हो, उही आउँछ। तिम्रीलाई अनुभव हुन्छ, यसले त धेरै रुचिसँग सुनिरहेको छ। कति त त्यत्तिकै जान्छन्। दिन-प्रतिदिन नयाँ-नयाँ कुरा पनि बच्चाहरूलाई सम्झाइरहनुहुन्छ। सेवा गर्ने धेरै सोख हुनुपर्छ। जो सेवामा तत्पर हुन्छन् उनै दिलमा चढ्छन् र दिलतख्तमा चढ्छन्। पछि गएर तिम्रीलाई सबै साक्षात्कार भइरहनेछ। तिम्री त्यसै खुशीमा रहन्छौ। दुनियाँमा त धेरै हाहाकार हुनु छ। रगतका नदीहरू पनि बग्नेछन्। बहादुर, सेवा गर्नेहरू कहिल्यै भोकै मर्दैनन्। यहाँ त तिम्री साधारण रहनु छ। सुख पनि वहाँ मिल्छ। कन्यालाई विवाह भन्दा पहिले साधारण भेषमा राख्छन् नि। पराई घरमा गएर धेरै पहिरिन सक्छन्। तिम्री पनि घर जान्छौ त्यसैले त्यो नशा रहन्छ। त्यो हो नै सुखधाम। अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

- १) मालामा उनिनको लागि देही-अभिमानी बनेर तीव्र गतिले यादको यात्रा गर्नु छ। बाबाको आज्ञामा चलेर पावन बन्नु छ।
- २) बाबाको परिचय दिएर धेरैलाई आफू समान बनाउने सेवा गर्नु छ। यहाँ साधारण रहनु छ। अन्तिम हाहाकारको दृश्य देख्नको लागि माहावीर बन्नु छ।

वरदान:- शक्तिशाली सेवाद्वारा निर्बलमा बल भर्ने सच्चा सेवाधारी भव

सच्चा सेवाधारीको वास्तविक विशेषता हो— निर्बलमा बल भर्नको लागि निमित्त बन्नु। सेवा त सबैले गर्छन् तर सफलतामा जो अन्तर देखिन्छ, त्यसको कारण हो सेवाका साधनहरूमा शक्तिको कमी। जसरी तरबारमा यदि धार भएन भने त्यो तरबारले काम गर्दैन, त्यस्तै सेवाका साधनहरूमा यदि यादको शक्तिको धार छैन भने सफलता हुँदैन। त्यसैले शक्तिशाली सेवाधारी बन, निर्बलमा बल भरेर विशेष आत्माहरू निकाल तब भनिन्छ सच्चा सेवाधारी।

स्लोगन:- हरेक परिस्थितिलाई उड्ती कलाको साधन सम्भरेर सदा उडिराख।